

даря. та щі за піжду. що паросте від Юра до Михаїла. удре добре, а статки та мактки лежат у Жиди: приїде зима, бере кожух а закладає Жидови сердака та опанчі; приїдуть жнива, то заложит сокиру а сери возьме.

Оттак то господарюють панні господарі: працюють гірко, а їх працю або чорт або Жид бере. А богдай вас з вашим господарством! Час би уже, честні газди розум мати та не дати ся леда Жидовину за ніс водити.

Так Жиди убрали панного Гриця і в чоботи і в кожух, дали і шапку і пішли собі оба до пана. Зараз став Жидок скажити ся на Гриця перед паном: „Вельможний пане! Ми оба ішли з ярмарку, приішли на брід, мої гроші бовх, а Гриць хан!“ А Гриць відрізав: „брешиш.“ Пан розсьм'яв ся на всю губу і каже: Як то було, як? Жид: „Вельможний пане! ось так се було: Прізда Грицушю, що я ішов і ти ішов?“ — „Правда.“ — „Отже бачите вельможний пане, я